

Valls 10 NOVEMBRE 2019

N. 1033

www.facebook.com/ParroquiaLledo

Pg/ Caputxins 24 Tel 977600349 WWW. parroquialledovalls.cat

Comunitat Cristiana Mare de Déu del Lledó

DECISIÓ DE CADASCÚ

Jesús no es va dedicar a parlar massa de la vida eterna. No pretén enganyar ningú fent descripcions fantasioses de la vida més enllà de la mort. No obstant això, la seva vida sencera desperta esperança. Viu alleujant el sofriment i alliberant de la por la gent. Encomana una confiança total en Déu. La seva passió és fer la vida més humana i més joiosa per a tothom, tal com la vol el Pare de tots. Només quan un grup de saduceus se li acostava amb la idea de ridiculitzar la fe en la resurrecció, a Jesús li brolla del seu cor creient la convicció que sosté i encoratja la seva vida sencera: Déu «no és Déu de morts, sinó de vius perquè, per ell tots viuen». La seva fe és senzilla. És veritat que nosaltres vam plorar els nostres éssers estimats perquè, en morir, els hem perdut aquí a la terra, però Jesús no pot ni imaginar-se que a Déu se li vagin morint aquests fills seus que tant estima. No pot ser. Déu està compartint la seva vida amb ells perquè els ha acollit en el seu amor insondable. El tret més preocupant del nostre temps és la crisi d'esperança. Hem perdut l'horitzó d'un Futur últim i les petites esperances d'aquesta vida no acaben de consolar-nos. Aquest buit d'esperança està generant en bastantes persones la pèrdua de confiança en la vida. No hi ha res que valgui la pena. És fàcil llavors el nihilisme total. Aquests temps de desesperança, ¿no ens estan demanant a tots, creients i no creients, fer-nos les preguntes més radicals que portem dins? Aquest Déu del qui molts dubten, al qual bastants han abandonat i pel qui d'altres segueixen preguntant, ¿no serà el fonament últim en què podem recolzar la nostra confiança radical en la vida? Al final de tots els camins, en el profund de tots els nostres anhels, a l'interior dels nostres interrogants i lluites, ¿no hi haurà Déu com a Misteri últim de la salvació a qui estem buscant? La fe se'ns està quedant per aquí, arraconada en algun lloc del nostre interior, com una cosa poc important, que no val la pena de tenir-ne cura en aquests temps. Serà així? Certament no és fàcil de creure, i és difícil de no creure. Mentrestant, el misteri últim de la vida ens està demanant una resposta lúcida i responsable. Aquesta resposta és decisió de cadascú. ¿Vull esborrar de la meua vida tota esperança última més enllà de la mort com una falsa il·lusió que no ens ajuda a viure? ¿Vull romandre obert al Misteri últim de l'existència confiant que aquí trobarem la resposta, l'acolliment i la plenitud que estem buscant ja des d'ara?

José Antonio Pagola

SENSE TU
NO HI HA PRESENT.
AMB TU
HI HA FUTUR.

AVUI DIA DE GERMANOR

“Sense tu no hi ha present. Amb tu hi ha futur”

Avui, diumenge 10 de novembre, celebrem la jornada de Germanor a totes les diòcesis de Catalunya. Tots som convidats a enfortir el nostre compromís amb l'Església diocesana, a col·laborar-hi per al seu sosteniment pastoral i econòmic, i ajudar-la perquè serveixi millor i més adequadament en tots els camps en què treballa a favor de la societat.

El nostre Arquebisbe Joan ens diu, entre altres coses, «Amb tu som una gran família. La família fa pensar en el que ha de ser la comunitat cristiana, no per casualitat anomenem l'Església «família dels fills de Déu». La comunitat cristiana fa uns serveis a dintre i a fora d'ella mateixa en el camí de seguiment de Jesús. Els qui ens beneficiem i reconeixem el bé social que suposen i estem interessats que continuïn, hem de demostrar-ho. Net i clar. Davant d'una persona que coixeja serveixen de ben poc o de no res les teories de cafè. El que cal és aixecar-se i ajudar-lo a portar el feix i caminar.

En la família hi ha intercanvi de serveis. A voltes, es presenten situacions d'emergència: la mare s'ha posat malalta, el pare ha quedat sense feina o el fill gran es casa i ha de moblar el pis. Si la família és ben avinguda, tots hi són per un cap amb naturalitat. És que la família dona quelcom únic: amor gratuït. El servei que costa fer vindrà a repel o serà més planer, però l'afecte i la raó s'imposen i ningú no posa ordinadors o fulls de càlcul per anotar el servei que presta”.

MISSA PELS
DIFUNTS 2019

El dia 13, dimecres pròxim, a les 20h. celebrarem, com cada any, la Missa pels difunts de la nostra comunitat parroquial del Lledó. Hem convidat totes les famílies interes-sades que hi poden participar.

EXCURSIÓ A NÚRIA DIA
1-2 DE MAIG 2020

Recordem que les persones interessades han de fer la inscripció i la paga i senyal, abans del mes de març del 2020. Ja hi ha 10 persones. Informació a secretaria.

Hem celebrat la Missa a la Residència Ballús. Una quarantena d'avis i àvies s'han fet presents la

celebració escoltant la Paraula de Déu i participant de la Comunió. Aquesta vivència per a ells és fortalesa en aquest tram de la seva vida.

Ja vàrem fer la pregària el dia 1, festa de Tots Sants, també a la vigília. Ara hi tornarem dilluns dia 11 a la Missa del vespre i el dia 21 a Reus al Santuari de Misericòrdia.

LITURGIA

Dioumenge XXXII durant l'any

REGÀRIA INICIAL

Oh Déu, que voleu la salvació de tots els homes. El vostre Fill, Jesús, ens ha obert amb la seva resurrecció, les portes de la salvació eterna. Vesseeu sobre nosaltres, aplegats aquí, la llum de l'esperança i ompliu-nos del goig que no s'acaba.

SALM 16

Guardeu-me Déu meu, en vós trobo refugi

Escolta, Senyor, una causa justa, escolta el meu plany.

Estigues atent a la meva pregària: surt de llavis que no enganyen.

He observat les teves paraules, no abandono els camins prescrits.

Els meus passos segueixen les teves rutes, T'invoco, Déu meu, i sé que em respons; stigues atent, escolta el que et demano.

Guarda'm com la nineta dels ulls, empara'm a l'ombra de les teves ales, que no m'abasti l'injust que m'assalta, els enemics mortals que m'envolten. Quan em desvetlli, et contemplaré fins a saciar-me'n.

PREGÀRIES

Senyor, ens commou el testimoni dels fills Macabeus:

Dóna'ns la fortalesa de fidelitat en el moment de les proves.

Tu que ets rei de vius i vols que tots visquem: ***Dóna'ns la gràcia per ser-ne dignes.***

Senyor, et donem gràcies per la promesa de resurrecció:

D'aquesta manera formarem part del regne etern.

Escolta Senyor, el clam de cada dia dels que sofreixen:

I que nosaltres no perdem el fil de la solidaritat.

Et preguem també pels nostres malalts i els que estan al seu servei:

Que rebin la teva pau i la salut per retornar a casa.

Preghem també pel nostre país en el dia d'avui:

Que els governants escollits ho facin amb dignitat, respecte a la llibertat, justícia a favor de tots els ciutadans.

PREGÀRIA D'OFRENES

Oh Déu, font de tota vida. Venim davant vostre portant els fruits del nostre treball. Feu que tots els qui ens as-seiem a la vostra taula sapiguem compartir l'alegria d'estar vivificats per vós.

PREGÀRIA FINAL

Oh Déu, força dels qui creuen en vós. Vós ens envieu enmig del món a nosaltres que, units a Crist, hem participat en la seva mort i resurrecció. Feu que sapiguem experimentar i apreciar l'abundor de la vida rebuda, i d'aquesta manera testimoniar amb força l'alegria de viure.

CATEQUESI

AMB ELS CATEQUISTES

Aquest setmana hem fet pràctica de l'oratori amb els catequistes. Hem passat una estoneta molt agradable de pregar amb els infants. La Paraula de Déu, el Sagrari, la imatge de Maria, el Sant Crist, han estat uns signes que ens han ajudat a sentir la presència del Senyor enmig nostre. Ell ens va dir: *Quan dos o més estan reunits en nom meu, jo hi sóc enmig d'ells.* Això ho hem experimentat els infants i els catequistes.

No n'hi ha prou amb teories, cal posar-se en el camí i caminar al ritme dels infants. Cal sentir el que ells senten, pregar amb les seves paraules i reconèixer el Senyor com ho fa el seu cor d'un infant. Ha estat una estona molt entranyable.

Seguim el curs normal de cada dia, atenent, en tot el que podem arribar, a cada persona i família. Estem acabant de programar els sopars dels dijous, que ha de ser una estona agradable de tretúlia, per arribar a les nostres arrels personals i cristianes. Aquest sopars estan oberts a tots els usuaris i a les persones que ens vulguin acompanyar.

NOTÍCIES

AGENDA

La trobareu a la cartellera de l'entrada, si voleu saber alguna cosa més del què fem al Lledó.

ENLLAÇ SOLIDARI

Al Racó de Missions hi ha els calendaris del 2020 i altres fulletons d'informació missionera.

SOBRE EL CONSUMISME

El Papa demana conversió ecològica integral. Carles Armengol, treballador social, mestre i pedagog ens va fer una exposició molt bona a una colla de Claretians reunits aquest dissabte passat a la Sala Claret de Barcelona.

Després d'indicar breument com es va iniciar el "consumisme" i fins on ha portat la nostra societat actual, ens deia: *el consum no és una realitat marginal, és clau en el nostre sistema econòmic.* Ens proposava unes alternatives al consum, d'acord amb a qualitat de vida que volem viure *reduir, reutilitzar, reciclar, reparar, redistribuir, remanufacturar...* Cal un nou estil de vida, una conversió ecològica. Davant dels condicionants, sempre hi ha un fil de llibertat i de decisió.

RESTRICCIONS

No podem aguantar més el ritme de despeses en el nostre Santuari. Tot i economitza al màxim, ens trobem en la necessitat de reduir més encara les despeses mensuals. Aquest mateix **Full** es redueix a la mitat. No podem engegar la calefacció durant els diumenges d'hivern. El projecte d'alberg i cases d'acollida es veu estroncat. Si no hi ha més ajudes no podem continuar mantenint les despeses actuals. Potser és un signe més clara de pobresa el que ens demana el Senyor. Ens cal reconèixer les nostres limitacions. Els ajustos que hem de fer els assumirem amb l'alegria de l'Evangeli. Tot amb tot, continuarem a collint les persones que ho necessiten. En contacte amb els serveis socials de l'Ajuntament i Càritas mirarem de trobar camins per a les situacions de pobresa que nosaltres no podem afrontar per les nostres limitacions econòmiques.

A vegades ens dol experimentar aquests limitacions. Acostumats com estem a l'aire condicionat estiu i hivern, ara per ara demanem a tothom una mica de paciència. Potser també ens cal redimensionar la nostra col·laboració.

No podem presumir de res. Hem de ser humils i acceptar que la pobresa conviu amb nosaltres. És un signe evangèlic, que aquells que ens demanen ajuda són una prioritat. Tractarem les persones com es mereixen. Els infants de la Catequesi mereixen un afecte especial tal com requereix la seva edat. Tindran el que necessitin. Els més grans estem enfortits per les circumstàncies de vida, tenim més resistència a les contrarietats. Mirarem que el fet de reduir despeses no ens afecti la salut.

Confiem, com hem fet sempre, que la bona Mare del Lledó ens farà arribar els ajuts necessaris.

P. Joan